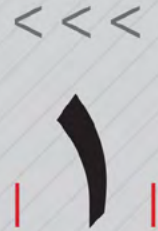

ک

شماره ۲

■ تجربه تاریخی در ایران ثابت میکند که همواره اعتماد به امریکا به آن نتیجه که طرف ایرانی قصد رسیدن به آن را داشته است در بر نداشته و از طرفی هر کجا که ایستادگی صورت گرفته است و عدم اعتماد به امریکا وجود داشته است موفقیت حاصل شده است در این پرونده به چند مورد از تجربه های تلخ اعتماد به امریکا به صورت خلاصه مطرح میشود.

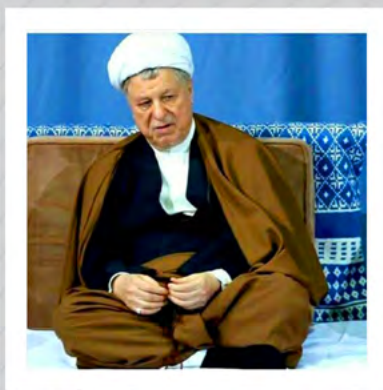

↪ ماجرای شراکت امریکا با ایران

بررسی رفتار آمریکا در طول ۳۴ سال گذشته همواره رویکرد خصمانه علیه جمهوری اسلامی داشته است و طبیعی است این کشور به دنبال ضربه زدن به ایران به عنوان بزرگترین دشمن خود در منطقه خاورمیانه باشد. البته در طول این مدت کاخ سفید در برهه ای سیاست اقتصادی خود با ایران را تغییر داده است، اما این چرخش نیز به سبب زمینه سازی برای ضربه زدن به مردم ایران بوده است، چرخشی که در سال های ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی و بطور مشخص در فاصله سالهای ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۴ امریکا را به بزرگترین شریک تجاری ایران تبدیل کرد.

مسئولین دولت سازندگی بی محابا و با استقبال بی سابقه ای درها را به روی کالاها و شرکت های آمریکایی گشودند ولی هدف اصلی آمریکا مبتنی بر این اصل بود که حکومت ها باید وابسته بر قدرتهای مسلط جهانی باشد و تا در موقع لازم و با فشار در مواردی که وابستگی حیاتی شده است، ایران منقاد تصمیمات این قدرت ها شود. این سیاست سبب شد آمریکا خریدار ۵۰ درصد نفت ایران شود. وابسته کردن اقتصاد ایران به ایالات متحده تا سال ۱۳۷۴ ادامه پیدا کرد اما به یک باره با به اجرا در آمدن سیاست مهار دوگانه و پس از آن سیاست تحریمی "داماتو و گینگریج" اقتصاد ایران یک ضربه تاریخی و اساسی خورد

تدبیر رهبر انقلاب و لو رفتن استراتژی دشمن

مقام معظم رهبری در اواخر سال ۱۳۷۲ و در بهار سال ۱۳۷۳ طی دو مرحله از طریق شورای عالی امنیت ملی به مسئولین کشور هشدار دادند و از ازدیاد خرید نفت ایران توسط آمریکا و اهداف پشت پرده آن اظهار نگرانی نمودند. هشدارهای مقام معظم رهبری مانع از غلطیدن بیشتر کشور به دام آمریکایی‌ها گردید.

اهداف سیاست دوگانه

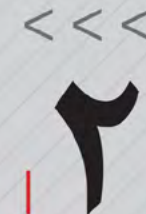
خود با ایران را به صفر رساند و خرید نفت از ایران کاملا قطع گردید.

به موازات این اقدام طرح "داماتو و گینگریج" شامل تحریم علیه کشورهای سرمایه گذار در صنایع نفتی و گازی ایران نیز به مرحله اجرا در آمد. از آن سال تا کنون، این تحریم‌ها هر ساله از سوی روسای مختلف جمهوری آمریکا اعم از جمهوری خواه و دموکرات، امضاء شده و به اجراء درآمده است. علاوه بر این آمریکا و انگلیس موضوع تحریم ارسال تکنولوژی های دو منظوره را نیز در دستور کار اجلاس سران گروه هفت کشور صنعتی قرار دارند

آمریکا طبق یک برنامه حساب شده حجم مبادلات اقتصادی خود با ایران را به بیش از ۵ میلیارد دلار در سال رسانده بود و شریک اول تجاری ایران محسوب می شد.

نزدیک به ۳۵ درصد از درآمدهای ارزی ایران از طریق آمریکا تامین می شد و نزدیک به ۵۰ درصد از صادرات نفت ایران توسط شرکت های آمریکایی یا موسسات وابسته به آنها خریداری می گردید.

به منظور افزایش شدید نارضایتی های عمومی، ناگهان کلیه روابط تجاری و مالی خود را با ایران قطع کرد و ظرف سه ماه حجم مناسبات ۵ میلیارد دلاری

آمریکایی ها که تجربه موفق آزادی چند گروگان آمریکایی با واسطه گری هاشمی رفسنجانی در سال ۱۹۸۶ را داشتند به دنبال پیدا کردن واسطه ای برای برقراری رابطه دوباره با هاشمی به امید آزادی باقی گروگان ها بودند. بر همین اساس، جانی پیکو از مشاوران دبیر کل وقت سازمان ملل از سوی مقامات آمریکایی انتخاب شد. پیکو چندی بعد همراه با محمد جواد ظریف که آن روزها در دفتر ایران در سازمان ملل فعالیت می کرد برای ملاقات با هاشمی به ایران سفر کرد. قرار بر این بود که این دیدار پنهانی برگزار شود، برای همین ظریف خود نقش مترجم را ایفا کرد.

ماجرا از آنجا آغاز شد که پس از افشای پروژه مک فارلین توسط حضرت امام خمینی (ره) و عدم موفقیت ریگان در آزادی گروگان های آمریکایی در لبنان از یک سو، و روی کار آمدن بوش پدر در سال ۱۹۹۱ از سوی دیگر، تلاش ویژه ای از سوی کاخ سفید برای آزادی این گروگان‌ها به کار بسته شد.

آزادی گروگان های آمریکایی اولویت دستگاه دیپلماسی هاشمی

❖ پاسخ بوش پدر به حسن نیت بزرگ هاشمی چه بود؟

جیانی پیکو بعدها گفت که پس از آزادی گروگانها از طرف دولت ایران به صورت مداوم با من تماس می گرفتند و از من پرسیدند ، چه خبر؟ چه خبر؟ ما هم اکنون در شرایط سختی قرار داریم . آنها گفتند که ما کمک کردیم و حالا منتظر پاسخ تشکر شما هستیم . اما آمریکایی ها قصد نداشتند حسن نیت هاشمی که به آزادی گروگان ها منجر شد را پاسخ گویند..

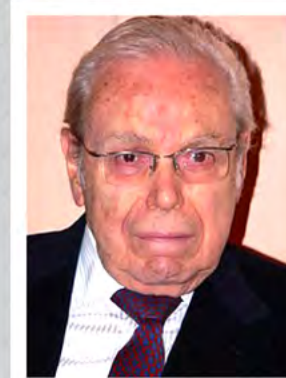

. ما گفتیم حسن نیت به دنبال خود حسن نیت می آورد . انجام دادن وقایع تروریستی دیگر ، تعریف ما از حسن نیت نبود . اما موضع گیری هاشمی رفسنجانی در واکنش به این مبادله سیاسی بی نتیجه برای او، تنها این جمله است: " وقتی که آمریکاییها به وعده شان درست عمل نکردند ، کار ناقص می ماند." هاشمی رفسنجانی مبادله را به آمریکا باخت. بعدها با فشار آمریکا، در یک اقدام بی سابقه در روابط بین الملل نام هاشمی، رئیس جمهور وقت ایران بود در لیست اینترنتی قرار گرفت.

آنها ترور مخالفین نظام ایران در کشورهای اروپایی و فتوای امام خمینی (ره) درباره سلمان رشدی که قبل از این مبادله صادر شده بود را بهانه کرده و از برداشتن گام متقابل طفره رفته بودند. ریچارد هاس، مشاور امنیت ملی آمریکا درباره اقدام یکسویه ایران برای آزادی گروگان ها و عدم پاسخ از سوی آمریکا را اینگونه توجیه کرده است: ما گفتیم ، نشان دادن حسن نیت باعث حسن نیت متقابل می شود . ما نگفتیم اگر ایرانیان گروگانها را آزاد کنند ، بدون توجه به باقی قضایا ، به این اقدام پاسخ مطلوب و مساعد می دهیم

برنت اسکوکرافت، مشاور امنیت ملی آمریکا: نریس جمهور به من گفت ایران با این کار نه تنها کار بسیار بزرگی از لحاظ انسانی انجام داد ، بلکه تمام سیاست های آمریکا در منطقه خاور میانه را نیز به شدت تحت تاثیر قرار داد

حال نوبت آمریکایی ها رسیده بود که حسن نیت هاشمی را پاسخ دهند.

هاشمی به من یادآوری کرد که آمریکا، بول محموله های سلاحی که قبلا سفارش داده شده بود (در ماجرای مک فارلین) را دریافت کرده اما کالاهای خریداری شده هیچ گاه به ایران فرستاده نشد.

با حضور نیروهای آمریکایی در خلیج فارس دستگاه دیپلماسی کشور این حضور را تهدید جدی قلمداد می کند. به همین دلیل موضوع آزادی گروگان های آمریکایی برای نشان دادن حسن نیت ایران و احتمالا به منظور جهیدن از خطر تهدید نظامی تبدیل به اولویت ایران شد.

آمریکایی ها از فرصت به وجود آمده استفاده کردند و در همان سال خاویر پرز دکوئیار، دبیر کل وقت سازمان ملل برای چانه زنی با مقامات ایرانی به منظور آزادی گروگان های آمریکایی ربوته شده در لبنان به تهران آمد. خاویر پرز دکوئیار دبیر کل سازمان ملل نیز بعدها در گفتگو با بی بی سی درباره دیدار خود با هاشمی رفسنجانی :

❖ ماموریت هاشمی به محسن رضایی برای آزادی گروگان ها

در این میان رفسنجانی برای فراهم آوردن مقدمات آزادی گروگان ها، از فرمانده وقت سپاه می خواهد با برخی از گروه های فلسطینی و لبنانی برای آزادی گروگان ها ارتباط بگیرد.

با وساطت ایران و تدبیر هاشمی رفسنجانی و در طول دو ماه و نیم بعد ، گروگانها یکی، یکی آزاد شدند، آخرین نفری که آزاد شد، یک گزارشگر آمریکایی به نام اندرسون بود .

مذاکرات هسته ای

محل مذاکره	تاریخ	طرفهای مذاکره	اهم اظهارات و توافقات
سعدآباد تهران	۲۹ مهر ۱۳۸۲	■ حسن روحانی ■ وزیرای خارجه فرانسه، انگلیس و آلمان	ایران پروتکل الحاقی معاهده منع گسترش سلاح های اتمی را اجرا و به صورت داوطلبانه گازدهی به سانترفیوژهای مرکز غنی سازی نطنز را با هدف اعتماد سازی معلق می کند. ایران با اجرای پروتکل الحاقی، بازدید گسترده بازرسان آژانس انرژی اتمی از تأسیسات اتمی خود را مهیا کرد. آلمان متعهد شد که مانع ارسال پرونده ایران به شورای امنیت شود و بریتانیا و فرانسه نیز متعهد شدند تا از ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل جلوگیری و در صورت ارسال آن را وتو کنند.
بروکسل	اسفند ۱۳۸۲	■ حسن روحانی ■ وزاری خارجه آلمان، فرانسه و انگلیس، خاویر سولانا	ایران متعهد شد ساخت و آزمایش سانترفیوژهای مورد نیاز برای غنی سازی و ساخت قطعات یدکی سانترفیوژهای موجود را به طور داوطلبانه تعلیق کند. توافق نامه توسط مدیران ارشد چهار کشور (نه دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران و سه وزیر اروپایی) امضا شده است.
پاریس	۲۴ آبان ۱۳۸۳	■ حسن روحانی، سیروس ناصری و محمدجواد ظریف ■ وزیرای خارجه فرانسه، انگلیس و آلمان	ایران به عنوان اقدامی داوطلبانه در جهت اعتمادسازی پذیرفت که کلیه فعالیت های مربوط به غنی سازی و بازفراوری مانند ساخت، تولید، نصب، آزمایش، مونتاژ و راه اندازی سانترفیوژهای گازی، و فعالیت های مربوط به جداسازی پلوتونیم را متوقف کند و در عوض اتحادیه اروپا برای پذیرش ایران در سازمان تجارت جهانی تلاش کند.
مادرید	۱۰ خرداد ۱۳۸۶	■ علی لاریجانی ■ خاویر سولانا	علی لاریجانی: ایران ظرفیت اتمی خود را به دست آورده و آماده است تا با مذاکراتی سازنده، برای حل اختلافاتی که بر سر فعالیت اتمی خود با قدرتهای جهان دارد به تفاهم و توافق برسد. خاویر سولانا: فکر می کنم بتوان گفت که هیچ نوع گشایش اساسی حاصل نشد اما در مورد برخی مسائل مهم پیشرفت هایی کردیم.
لیسبون	۱ تیر ۱۳۸۶	■ علی لاریجانی ■ خاویر سولانا	توافق بر سر تدوین یک مدالیته زمانبندی شده معین برای حل و فصل مسایل علی لاریجانی: اگر سازمان ملل ایران را با تحریم های بیشتر تهدید کند، ایران برنامه غنی سازی اورانیوم را متوقف نخواهد کرد.
سعدآباد تهران	۲۹ مهر ۱۳۸۲	■ حسن روحانی ■ وزیرای خارجه فرانسه، انگلیس و آلمان	ایران پروتکل الحاقی معاهده منع گسترش سلاح های اتمی را اجرا و به صورت داوطلبانه گازدهی به سانترفیوژهای مرکز غنی سازی نطنز را با هدف اعتماد سازی معلق می کند. ایران با اجرای پروتکل الحاقی، بازدید گسترده بازرسان آژانس انرژی اتمی از تأسیسات اتمی خود را مهیا کرد. آلمان متعهد شد که مانع ارسال پرونده ایران به شورای امنیت شود و بریتانیا و فرانسه نیز متعهد شدند تا از ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل جلوگیری و در صورت ارسال آن را وتو کنند.
ژنو	۲۹ تیر ۱۳۸۷	■ سعیدجلیلی ■ خاویر سولانا	درباره بسته پیشنهادی کشورهای ۱+۵ برای ترغیب ایران به متوقف کردن غنی سازی اورانیوم گفت و گو کردند. اعضای گروه ۱+۵ اعلام کردند که اگر ایران پاسخ روشنی به بسته پیشنهادی ندهد، چاره ای جز اعمال تحریم های بیشتر ندارند. سعیدجلیلی: بحثی درباره تعلیق در برابر تعلیق به میان نیامده است. خاویر سولانا: مذاکرات بی نتیجه بود.

محل مذاکره	تاریخ	طرفهای مذاکره	اهم اظهارات و توافقات
ژنو ۲	مهر ۱۳۸۸	■ سعید جلیلی ■ خاویر سولانا	نخست بر سر مبادله اورانیوم غنی شده ایران توافق شد اما ایران بر سر جزئیات ایراد گرفت و عملاً آن را نپذیرفت.
تهران	۲۷ اردیبهشت ۱۳۸۹	■ محمود احمدی نژاد، ■ لولا داسیلوا (رئیس جمهور برزیل) ■ رجب طیب اردوغان (نخست وزیر ترکیه)	هر سه کشور حق ایران و سایر کشورهای امضا کننده پیمان منع گسترش جنگ افزارهای هسته ای در برخورداری از فن آوری چرخه سوخت اتمی را قبول کرده اند و وزیر خارجه ترکیه هم گفته است اورانیوم ارسالی از ایران تا زمان مبادله، به منزله امانت مردم ایران در خاک ترکیه خواهد بود.
ژنو ۳	آذر ۱۳۸۹	■ سعید جلیلی ■ کاترین اشتون و نمایندگان ۱+۵	دو طرف توافق کردند که دور بعدی مذاکرات حدود یک ماه بعد در استانبول برگزار شود. کاترین اشتون: نمایندگان قدرت های جهانی با ایران به توافق رسیده اند که در استانبول در مورد پیشنهادات عملی و راه های همکاری برای یافتن راه حلی برای نگرانی اصلی ما در مورد مسائل هسته ای گفت و گو کنند. سعید جلیلی: برای مذاکره در مورد همکاری حول نقاط مشترک توافق کرده است، نه گفت و گو در مورد برنامه اتمی کشورش.
استانبول ۱	بهمن ۱۳۸۹	■ سعید جلیلی ■ کاترین اشتون و نمایندگان ۱+۵	کاترین اشتون: ایران برای لغو تحریم های بین المللی و نیز برای ادامه چرخه سوخت اتمی شرایطی تعیین کرد، اما ما نتوانستیم این شرایط را قبول کنیم زیرا ایران برای لغو تحریم ها باید اعتماد ما را به دست بیاورد.
استانبول ۲	۲۶ فروردین ۱۳۹۱	■ سعید جلیلی ■ کاترین اشتون و نمایندگان ۱+۵	توافق شد که دور بعدی مذاکرات در ۲۳ ماه می (سوم خرداد) در بغداد برگزار می شود. کاترین اشتون: گفتگوهای من با آقای جلیلی بسیار صریح بود، آقای جلیلی موافقت کرد دور بعدی دیدارها با هدف پیشرفت واقعی در روند مذاکرات انجام شود و البته موفقیت آمیز بودن این روند نیاز به ثبات قدم دارد. سعید جلیلی: ما نقاط اختلاف نداشتیم اما نکاتی که مورد توافق قرار گرفت قابل توجه بود.
بغداد	۳ خرداد ۱۳۹۱	■ سعید جلیلی ■ کاترین اشتون و نمایندگان ۱+۵	کاترین اشتون: در دو روز گذشته با همکاران ایرانی گفتگوهای جدی داشتیم. گروه ۱+۵ بر حل سریع نگرانی هایی که درباره ماهیت صلح آمیز برنامه هسته ای ایران وجود دارد مصمم است. سعید جلیلی: مذاکرات فضای خوبی بود که دو طرف مسائل مورد نظر خود را شفاف و صریح بیان کنند.
مسکو	۲۹ خرداد ۱۳۹۱	■ سعید جلیلی ■ کاترین اشتون و نمایندگان ۱+۵	کاترین اشتون: اولین پاسخ جدی را از ایران دریافت کردیم و جهت صحیح حرکت ترسیم شد تا کارشناسان، در مورد جزئیات مسایل فنی گفت و گو کنند. سعید جلیلی: در این مذاکرات، سیاست های ایران را تبیین کرده و تاکید کرده که غنی سازی حق مسلم ایران است.
آلماتی ۱	۸ اسفند ۱۳۹۱	■ سعید جلیلی ■ کاترین اشتون و نمایندگان ۱+۵	بر اساس توافق صورت گرفته میان دو طرف در این نشست، دو روز قبل از عید نوروز، کارشناسان فنی دو طرف در استانبول دیدار خواهند داشت و سه روز بعد از تعطیلات نوروزی در ایران، هیات های عالی دو طرف دوباره برای مذاکرات به آلماتی می روند.
آلماتی ۲	۱۶ فروردین ۱۳۹۲	■ سعید جلیلی ■ کاترین اشتون و نمایندگان ۱+۵	سعید جلیلی: غنی سازی اورانیوم جزوی از حقوق ملت ایران است و به رسمیت شناختن حقوق ایران بر اساس معاهده منع گسترش سلاح های اتمی می تواند مبنای همکاری های اعتماد ساز قرار گیرد. کاترین اشتون: در دو روز مذاکره بحث هایی سخت و طولانی داشتیم و روشن شد مواضعمان همچنان از هم فاصله دارد.

اولین مذاکره هسته‌ای با سه کشور اروپایی، تهران (سعدآباد)، ۲۹ مهر ۱۳۸۲

در ۲۹ مهر ۱۳۸۲ برابر با ۲۱ اکتبر ۲۰۰۳، در نشست مشترک وزاری خارجه سه کشور اروپایی و هیئت ایرانی که در تهران، سعدآباد، برگزار شد، بیانیه‌ای اعلام گردید که به موجب آن، ایران برای بازدید بازرسان اژانس انرژی اتمی از تأسیسات اتمی خود اعلام همکاری کرد و گازدهی در سانتریفیوژهای نظنر را در راستای راستی‌آزمایی و اثبات صلح‌آمیز بودن فعالیت هسته‌ای ایران، بصورت داوطلبانه و برای مدت محدود تعلیق کرد. انگلیس و فرانسه نیز متعهد شدند تا از ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل جلوگیری کنند.

در این مذاکرات ریاست هیئت ایرانی را حسن روحانیو کمال خرازیبر عهده داشتند. ریاست هیئت اروپایی را هم دومینیک دو ویلپن، جک استراوو و یوشکا فیشروزیران خارجه سه کشور فرانسه، بریتانیا و آلمان بر عهده گشتند

در این باره حسن روحانی در کتاب «امنیت ملی و دیپلماسی هسته‌ای» می نویسد: «اروپا در مذاکرات تهران تعهد کرده بود تا زمانی که فعالیت نظنر آغاز نشده است، از ارجاع پرونده هسته‌ای به شورای امنیت جلوگیری کند ولی در بهمن ۱۳۸۴ در شرایطی پرونده هسته‌ای به شورای امنیت ارجاع شد که نظنر در تعلیق بود بنابراین اروپا تعهد خود را نقض کرده

بود.» ص ۵۹۹

توافق نامه بروکسل

این توافق نامه در ۴ اسفند ماه ۱۳۸۲ برابر با ۲۳ فوریه ۲۰۰۴ به امضا رسید و ایران متعهد شد ساخت و آزمایش سانتریفیوژهایمورد نیاز برای غنی‌سازی را متوقف کند و اقدام به ساخت قطعات یدکی سانتریفیوژهای موجود در آن زمان را نیز تعلیق کند.

در این مذاکرات ریاست هیئت ایرانی بر عهده حسن روحانی و ریاست هیئت اروپایی بر عهده خاویر سولانا بود.

فوبیا امریکایی

در تابستان سال ۲۰۰۳ (مرداد ۸۲) ۱۲۷ نماینده مجلس ششم طی نامه ای به رهبر انقلاب با تحلیل فضای دیپلماتیک وقت از ایشان می خواهند با نوشتن "جام زهر" از طرف ملت ایران، قید دستیابی به انرژی هسته ای را بزنند: "اگر جام زهری باید نوشید قبل از آنکه کیان نظام و مهمتر از آن، استقلال و تمامیت ارضی کشور در مخاطره قرار گیرد باید نوشیده شود"

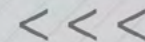
توافق نامه پاریس

این توافق نامه در ۱۴ نوامبر ۲۰۰۴ برابر با ۲۴ آبان ۱۳۸۳ در پاریس بین ایران و سه کشور فرانسه، انگلیس و آلمان به امضا رسید و به موجب آن ایران به عنوان اقدامی داوطلبانه در جهت اعتمادسازی - و نه به عنوان یک تعهد قانونی - پذیرفت که کلیه فعالیت‌های مربوط به غنی‌سازی و بازآوری مانند ساخت، تولید، نصب، آزمایش، سرهم‌بندی و راه‌اندازی سانتریفیوژهای گازی، و فعالیت‌های مربوط به جداسازی پلوتونیم را متوقف کند و در عوض اتحادیه اروپا سعی در پذیرش ایران در سازمان تجارت جهانی نماید.

نماینده مذاکره کننده ایران سیروس نصریه همراه سفیران وقت ایران در پاریس، لندن و برلین بودند.

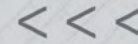

آنچنان که رسانه های آمریکایی بعدها و در سال ۱۳۸۵ منتشر کردند، در همان سال ۲۰۰۳، صادق خرازی برادرزاده و معاون وزیر خارجه وقت کشورمان - کمال خرازی- با نگارش نامه ای تلاش کرد تا خواسته هم حزبی هایش در مجلس ششم از رهبر انقلاب را خود اجرا کند.

وی در این نامه که با وساطت سوئیس به وزارت خارجه وقت آمریکا ارسال شد، نوشته بود که در ازای "خروج نام ایران از محور شرارت" و "فروش قطعات هواپیما به ایران" از سوی آمریکا، ایران هم متعهد می شود "فعالتهای هسته ای خود را شفاف کند" و "از خلع سلاح حماس و حزب الله حمایت کند".

این درخواست صادق خرازی البته با موافقت دولت بوش همراه نشد و همین مساله باعث شد تا سه سال بعد و در زمان مقاومت دولت نهم در برابر خواسته های دولت دوم بوش در این زمینه، برخی نمایندگان کنگره در آمریکا این سند را "رو کنند" و از بوش در باره "رد" چنین "پیشنهاد خوبی" توضیح بخواهند.

آمریکایی، دولت وقت از طریق سفیر سوئیس در ایران پیامی به واشنگتن ارسال کرد تا با این کار نگرانی های آمریکا را درباره برنامه های تسلیحاتی تهران و حمایت ایران از حزب الله و حماس تا حدی تخفیف دهد.

استناد خود قرار می دهد و می نویسد: "تاریخ نشان داده حکومت ایران در مقاطعی در قبال فشار سیاسی بین المللی جواب دلخواه را داده است. برای مثال در سال ۲۰۰۳ پس از نابودی ارتش عراق توسط نیروهای

دولت هشتم یکصدا آن را تکذیب کردند، اما پنج سال بعد "دنيس راس" مشاور ارشد جرج بوش طی یادداشتی در مجله نیوزویک با اشاره به برنامه هسته ای ایران، همین نامه وزارت خارجه دولت اصلاحات را مورد

دروغ بزرگ آمریکا به روسیه، ترکیه و برزیل

آن روزها روابط بهتری با ایران داشت، برای محل نگهداری سوخت ۲۰ درصد جایگزین روسیه شود. طبیعی بود این بیانیه به کام روسیه شیرین نیاید اما غیرطبیعی، زدن زیر میز توسط آمریکا بود. چرا که مقامات ترکیه و برزیل با موافقت آمریکا برای امضای این بیانیه، پای در تهران گذاشته بودند.

بعد از درخواست ایران برای تامین سوخت ۲۰ درصد، اجلاس جی ۱۵ در تهران برگزار شد. در حاشیه این اجلاس بیانیه‌ی تهران در خصوص تبادل هسته‌ای ایران و غرب در کشور ترکیه میان سه کشور ایران، برزیل و ترکیه به امضا رسید. هرچند بیانیه تهران دارای ده بند بود ولی مضمون بیانیه این بود که ترکیه که

میان اعضای خود تنها آمریکا و روسیه را از این موضوع مطلع کردند و این دو کشور تولیدکننده سوخت هسته‌ای نیز پیشنهاد دادند که در ازای گرفتن هزار و ۲۰۰ کیلوگرم اورانیوم غنی شده در سطح ۵ درصد، سوخت ۲۰ درصدی راکتور تهران را تامین خواهند کرد. اردیبهشت ماه سال ۸۹، یعنی یک سال

اردیبهشت سال ۸۸ ایران در نامه‌ای به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، رو به پایان بودن سوخت این راکتور فعال تحت نظر آژانس را به اطلاع رسانده بود و از دیده‌بان اتمی سازمان ملل خواسته بود به وظیفه قانونی خود برای تامین سوخت این راکتور عمل کند. به دنبال درخواست ایران، آژانس اتمی از

کرده بود که موفقیت در امضای این توافق با تهران در جامعه بین‌المللی اعتمادسازی خواهد کرد و تنش‌های اخیر درباره برنامه هسته‌ای ایران را رفع می‌کند. اما در اقدامی که که حتی تعجب مقامات ترک و برزیلی را به همراه داشت، واشنگتن بلافاصله پس از امضای این بیانیه ۳ جانبه، قطعنامه تحریم‌های شدیدتر علیه ایران را به شورای امنیت سازمان ملل فرستاد.

حتی یک ماه بعد از امضای بیانیه تهران نامه ای از رئیس جمهور آمریکا به همتای برزیلی خود منتشر شد که در این نامه که زمان آن به قبل از امضای بیانیه تهران بر می‌گردد اوباما صراحتاً از داسیلوا خواسته بود تا توافقنامه‌ای با ایران را درباره تبادل سوخت هسته‌ای که آمریکا در ماه اکتبر سال گذشته موفق به پیگیری آن نشده بود، این بار برزیل پیگیری کند. اوباما در این نامه تأکید

مسیری برای ضربه زدن بیشتر به ایران است، موضوعی که با سر باز زدن آمریکا از تمکین به توافقنامه تهران از یک سو و همراه کردن روسیه و چین به این بهانه برای تصویب قطعنامه شورای امنیت علیه ایران از سوی دیگر به نمایش گذاشته شد.

دروغ بزرگ آمریکا به ترکیه و برزیل و برنامه ریزی مقامات آمریکایی برای همراه کردن روسیه با خود در تصویب قطعنامه علیه ایران پس از امضای بیانیه تهران، نشان داد این کشور در پیشنهادات همراه با حسن نیت همچون پیشنهاد توافق تهران، به دنبال توافق با ایران نبوده بلکه به دنبال باز شدن

حالا مینشینند آقایان و راجی کردن و حرف زدن و استدلال کردن، که نبود رابطه‌ی با آمریکا برای ما مضر است. نه آقا! نبود رابطه‌ی با آمریکا برای ما مفید است. آن روزی که رابطه‌ی با آمریکا مفید باشد، اول کسی که بگوید رابطه را ایجاد بکنند، خود بنده هستم.

امام خامنه‌ای (مد ظله العالی)
۸۶/۱۰/۱۳

دفتر مطالعات پژوهش‌های سیاسی
نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها